

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/144/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115223465
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8115223465.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v spore žalobcu M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. O. XX, XXX XX O., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vymazaný z Obchodného registra dňa 01.01.2018, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15C 372/2015-45 zo dňa 02. júna 2017, takto jednodhlasne

rozhodol:

P o k r a č u j e v konaní s právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, dňa 01.01.2018 vymazaná z Obchodného registra, a to so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako žalovaným.

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalobu zamietla.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 107 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 17.01.2011 uzavretá Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky - Triangel č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2.000 Eur. Z dôvodu procesnej ekonomiky sa prioritne zaoberal vznesenou námietkou premlčania vo vzťahu k uplatnenému bezdôvodnému obohateniu. napriek tomu, že úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov mal zato, že došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby. Posledná žalobcom realizovaná úhrada bola dňa 17.04.2012 (suma 1.649,62 Eur na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX). Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia tak začala žalobcovi plynúť nasledujúci deň dňa 18.04.2012 a uplynula 18.04.2014, pričom žaloba bola podaná na súd až 09.09.2015. K plynutiu objektívnej premlčacej doby uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu došlo potom, ako žalobca vyplatil žalovanému úver, teda 17.04.2012. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že v čase uzavretia zmluvy nemohol žalovaný predpokladať vývoj rozhodovacej činnosti súdov SR vychádzajúcej z bohatej legislatívnej činnosti v záujme ochrany práv spotrebiteľov. V neposlednom rade doposiaľ je táto rozhodovacia činnosť veľmi rozmanitá. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne zavinenia žalovaného vo forme úmyselného bezdôvodného

obohatenia. Všeobecný argument ohľadom uzatvárania spotrebiteľských zmlúv i s inými spotrebiteľmi, ktoré neobsahovali obligatórne náležitosti, v dôsledku čoho sa zmluvy považujú za bezúročné a bez poplatkov je právne irelevantný vo vzťahu k preukázaniu existencie úmyslu žalovaného obohatiť sa. Z uvedeného dôvodu mal za to, že na uplatnenie nároku uplynula tak subjektívna, ako aj objektívna premlčacia lehota, pričom nárok sa premlčal v subjektívnej premlčacej lehote. Na aplikáciu objektívnej premlčacej desaťročnej lehoty súd nevidel relevanciu.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje by bola na mieste, ak by on niekomu spôsobil ujmu, resp. porušil práva a právom chránené záujmy. Nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, majúce svoj základ v spotrebiteľskej zmluve spadajú pod režim spotrebiteľského práva. Podľa jeho názoru konanie subjektu, ktorý dlhodobo a opakovane poskytuje spotrebiteľské úvery sa nedá označiť inak, ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedáva svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch a požaduje plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Doba, počas ktorej žalovaný poskytuje úvery a ich množstvo, vylučujú inú možnosť ako tú, že žalovaný sa na úkor spotrebiteľov obohacuje úmyselne. Je vylúčené, aby žalovaný ako profesionál v poskytovaní úverov nepoznal spotrebiteľské právo. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Krajských súdov. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, tak pre kategóriu objektívnosti je podstatou jej nezávislosť od ľudského vedomia. Naproti tomu je pre kategóriu subjektívnosti podstatou jestvovanie vo vedomí, závislosť od vedomia, získanie vedomostí. Subjektívna premlčacia doba plynie od vtedy, kedy ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané, skutočne zistí skutkové okolnosti o tom, že môže podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť skôr. Žalobca nevedel, že splátky, ktoré od neho žalovaný prijíma nad výšku istiny, od neho prijíma nezákonne. Žil v omyle, že žalovaný tieto platby prijíma v súlade so zákonom a tento omyl spôsobil žalovaný porušením spotrebiteľského práva. Až od Združenia na ochranu spotrebiteľov sa dozvedel, že žalovaný od neho prijíma platby, v rozpore so zákonom a že mu predložil na podpis formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá v rozpore so zákonom vytvárala dojem, že na splátky právo má.

5. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Stotožňuje sa s odôvodnením súdu prvej inštancie o uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby a dvojnásobnej subjektívnej premlčacej doby. Žalobca uviedol, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel od Združenia v mesiaci júl 2015. Viazat' začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na obdobie mesiaca júl 2015 je neprípustné, nakoľko tento termín je absolútne neurčitý. V súdnej veci tiež nebolo preukázané, že by sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil, teda podmienka pre uplatnenie 10-ročnej premlčacej doby nebola splnená.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 17.01.2011 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2.000 Eur. V Zmluve o úvere boli uvedené náležitosti týkajúce sa výšky splátky (73,50 Eur), celkovej sumy pôžičky (3.087 Eur), počtu splátok (42), termínu konečnej splatnosti (7/2014), celkových nákladov spotrebiteľa (1.087 Eur), ročnej úrokovej sadzby (29,90 %), RPMN (29,90 %) a priemernej RPMN (20,68 %).

8. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

10. Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa odseku 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

12. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

14. Podľa ustanovenia § 4 odsek 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leš, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

15. Na úvod odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ vzťah založený Zmluvou o úvere vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Súd prvej inštancie tiež dospel k správne mu záveru v tom smere, že úver poskytnutý na žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitostí uvedených v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ a k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu však súd prvej inštancie dospel k nesprávne mu záveru, čo sa týka začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, ako aj počítania objektívnej premlčacej doby.

17. Občiansky zákonník v ustanovení § 107 upravuje premlčaciu dobu pre vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom rozlišuje medzi subjektívnou (§ 107 odsek 1) a objektívnou premlčacou dobou (§ 107 odsek 2). Začiatky ich plynutia sú upravené odlišne.

18. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade

skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. (Pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986)

19. V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu podal žalobca žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci dvojnásobnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa nedozvedel skôr ako v júli 2015, resp. v roku 2014, kedy kontaktoval Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Žalobca predložil prvoinštančnému súdu o tejto skutočnosti listinný dôkaz (č.l. 11), ktorý žalovaný relevantným spôsobom nespochybnil.

21. Nemožno prisvedčiť prvoinštančnému súdu v tom smere, žeby začiatok subjektívnej doby bol viazaný na okamih, kedy spotrebiteľ vykoná poslednú úhradu splátok. Je nelogické, aby spotrebiteľ práve v okamihu úhrady splátky nad poskytnutú istinu alebo poslednej splátky automaticky mal nadobudnúť vedomosť o tom, že uvedené splátky uhradza niekomu, kto na ne nemá žiaden právny nárok. Nebol to spotrebiteľ, ktorý diktoval dodávateľovi, aké náležitosti má v Zmluve o úvere uviesť. Nebol to ani spotrebiteľ, kto vstupoval do zmluvného vzťahu s dodávateľom s tým, že zmluva, ktorú podpisu nemá zákonom predpísané náležitosti. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd záver prvoinštančného súdu o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby za nelogický a nesprávny. Na základe uvedeného má odvolací súd zato, že v prejednávacom prípade nedošlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby.

22. Pre začiatok plynutia 3 ročnej príp. 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získaním plnenia bez právneho dôvodu vzniká samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba. (Pozri rozhodnutie NS ČR z 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006)

23. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere nemohol predpokladať vývoj rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky a že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne zavinenia žalovaného vo forme úmyselného obohatenia. Uviedol, že v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere platná právna úprava Zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovala pre platnosť zmluvy splnenie prísnych obsahových náležitostí s cieľom ochrany spotrebiteľa, avšak žiaden právny predpis nestanovoval dôsledok absencie obligatórnych náležitostí v spotrebiteľskej zmluve. Uvedený záver považuje odvolací súd za predčasný a teda za nesprávny.

24. Žalovaný ako obchodná spoločnosť bol v Obchodnom registri zapísaný dňa 25.02.2005 s predmetom činnosti ako je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom, poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov a iné. Zmluva o úvere uzatvorená dňa 17.01.2011 bola uzatvorená v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedený Zákon o spotrebiteľských úveroch obsahoval od počiatku svojej účinnosti ustanovenia obsahujúce dôsledky neuvedenia obligatórnych náležitostí podľa ustanovenia § 9 odsek 2 písm. j/ a k/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Pred účinnosťou zákona č. 129/2010 Z.z. bol účinný zákon č. 258/2001 Z.z., ktorý v ustanovení § 4 odsek 2 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S neuvedením určitých náležitostí (okrem iných aj náležitosti, ktoré sú v súčasnosti upravené v ustanovení § 9 odsek 2 písm. j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z.) spájal s účinnosťou od 01.01.2008 sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že v čase, kedy došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere bol už niekoľko rokov účinný zákon, ktorý spájal s neuvedením určitých náležitostí (okrem iných aj náležitosti, ktoré sa týkajú prejednávaneho prípadu) následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalovaný ako podnikateľský subjekt mal od času svojho zápisu do Obchodného registra (t.j. od 25.02.2005) v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov. Mala by sa preto na neho prirodzene klásť požiadavka znalosti zákonov vzťahujúcich sa na problematiku poskytovania úverov. Uvedená požiadavka by na neho mala byť kladená už len z dôvodu, že je to žalovaný ako dodávateľ, ktorý spotrebiteľom predkladá na podpis formulárové, vopred pripravené zmluvy o úvere, ktorých obsah spotrebiteľa (možno s výnimkou výšky

čerpaného úveru) nemôžu ovplyvniť. Odvolací súd sa tiež nestotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, podľa ktorého by mal spotrebiteľ v momente vyplatenia celého úveru vedieť, že úver sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov (teda, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane dodávateľa), no dodávateľ, ktorý v podstate zmluvu o úvere sám tvorí nemusel už v čase jej uzatvorenia vedieť, že úver poskytnutý na základe nej sa podľa zákona bude považovať za bezúročný a bez poplatkov (teda že sa bezdôvodne obohatí pokiaľ mu spotrebiteľ preplatí poskytnutú istinu).

25. V prejednávacom prípade je na mieste preskúmať, či na strane žalovaného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere nebol minimálne nepriamy úmysel, teda že dodávateľ vedel, že svojim konaním (predložením zmluvy, ktorá neobsahovala určité náležitosti, s neuvedením ktorých zákon spája sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) môže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzrozumený. Bolo na mieste teda preskúmať, či sa na strane žalovaného nachádzalo aspoň uzrozumenie, ako najnižšia zložka vôle. Vzhľadom na časovú účinnosť právnych predpisov (vysvetlená v predchádzajúcom bode odôvodnenia), na podnikateľskú činnosť žalovaného ako aj na početnú rozhodovaniu činnosť súdov sa odvolaciemu súdu javí nepriamy úmysel na strane žalovaného a teda dôvod na aplikáciu desaťročnej premlčacej doby.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 odsek 1 písm. b/ C.s.p. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu úlohou prvoinštančného súdu preskúmať existenciu nepriameho úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť.

27. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 odsek 2 C.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 odsek 3 C.s.p.).

28. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Prešov odvolací súd zistil, že pôvodný žalovaný, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 zanikla dňa 01.01.2018 v dôsledku rozdelenia spoločnosti, pričom jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 318 045. Z delimitačného protokolu zo dňa 24.01.2018 vyplýva, že pre dané súdne konanie, je právnym nástupcom pôvodného žalovaného spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s..

29. Vzhľadom na to, že žalovaný zanikol počas odvolacieho konania, teda skôr, ako sa konanie vo veci právoplatne skončilo, odvolací súd podľa povahy sporu posúdil, že môže v konaní pokračovať. Preto bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) rozhodol o pokračovaní v odvolacom konaní s právnym nástupcom po žalovanom.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).